

Arrest

nr. 66 048 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 19 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. SCHOUKENS, die loco advocaat P. DE BACKER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 3 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 3 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 21 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China, meerbepaald uit Dingri. Op vierjarige leeftijd zou met uw oom (van moederszijde), D., naar Nepal zijn gegaan. Daar woonde u in een kamp voor Tibetaanse vluchtelingen in Solu Khumbo. U zou daar problemen hebben gekend met Maoïsten. U zou daar zijn ontvoerd en verkracht waarna u naar Kathmandu verhuisde in 1999. U woonde in Kathmandu bij een vriendin, D. L., in de wijk Boudha waar u een klein hotel had. Omdat u verdere problemen vreesde, besloot u om Nepal te verlaten in 2010. Ondertussen werd u nog driemaal gearresteerd na deelname aan betogingen voor een "vrij Tibet" in Kathmandu. U zat telkens zeer kort

vast. U vreest bij een terugkeer naar Nepal problemen met de politie omwille van vroegere deelnames aan die betogingen. U verbleef steeds illegaal in Nepal. U reisde uiteindelijk met valse documenten naar Europa waar u op 3 augustus 2010 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw aanvraag legde u een telefoonnummer en een nummer neer dat zou verwijzen naar post die is verloren gegaan. Daarnaast legde u nog medische documenten neer.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit de Volksrepubliek China en uw beweerde Chinese nationaliteit. Bovendien zijn uw verklaringen ook van dien aard dat het niet geloofwaardig is dat u in Nepal woonde als Tibetaanse vluchteling. Het is zelfs weinig aannemelijk dat, gezien de dermate beperkte kennis over Tibet, u zelfs zou afstammen van Tibetaanse vluchtelingen die ooit in het verleden Tibet verlieten. Immers blijkt dat u amper enige kennis hebt van Tibet, waardoor het ongeloofwaardig is dat u een Tibetaanse vluchteling bent die in Nepal woonde. Hoewel niet kan worden verwacht dat u persoonlijke herinneringen uit Tibet zou hebben indien u op vierjarige leeftijd uit de Volksrepubliek China vertrok, is het redelijk te veronderstellen dat u als Tibetaanse banneling de situatie van uw land opvolgt, des te meer daar u verklaarde in Nepal eerst te hebben gewoond in een kamp voor Tibetaanse vluchtelingen en nadien in Boudha, de Tibetaanse wijk van Kathmandu. Uw verklaringen zijn een aaneenschakeling van bonte beweringen die het door u voorgehouden profiel niet kunnen ondersteunen en waaruit slechts het bedrieglijke karakter van uw beweerde afkomst en nationaliteit kan blijken. Indien u het CGVS geen duidelijk en geloofwaardig beeld geeft van uw afkomst, uw nationaliteit en uw statuut in Nepal, acht het CGVS zich niet in staat om een andere beslissing te nemen betreffende uw asielaanvraag.

Ten eerste kon u op geen enkele wijze aangeven wat uw geboorteplaats Dingri precies is (zie gehoorverslag CGVS p.2 en 3). U kon vaag zeggen dat het een dorp was, maar u weet niet te vertellen waar in Tibet dat dorp gelegen is. Dit ondanks dat u in Kathmandu zou hebben samengewoond met uw vriendin, D. L., die ook uit Dingri zou komen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Ten tweede kende u niet de drie traditionele provincies binnen Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.3). Nochtans is deze indeling zeer belangrijk binnen Tibet en leven de gemeenschappen afkomstig van deze provincies zelfs nog samen in ballingschap in Nepal, India of zelfs elders, en hebben ze dikwijls zelf hun eigen verenigingen. Ten derde verklaarde u vanuit Nepal nooit contact te hebben gehad met iemand in Tibet, in de Volksrepubliek China (zie gehoorverslag CGVS p.5), ondanks dat u eerst bij uw oom woonde en nadien bij een vriendin die uit dezelfde regio afkomstig was en zelfs uw moeder zou kennen. Ten vierde kon u helemaal niets vertellen over de huidige problemen die Tibetanen in de Volksrepubliek China kennen (zie gehoorverslag CGVS p.6 en 12). Dit is gezien uw beweerde deelname aan betogingen voor een "vrij Tibet" niet geloofwaardig. U wist zelfs niet te vertellen of er nu nog steeds Tibetaanse vluchtelingen uit de Volksrepubliek China komen. Ten vijfde bleek dat u geen "green book" had, een soort bewijs van Tibetaanse afkomst, uitgegeven door de bureaus van de Tibetaanse regering in ballingschap (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dat uw oom dit document niet liet opmaken is geen excuus, immers leefde u de laatste jaren met uw vriendin in Kathmandu waar vele Tibetanen wonen die zulk document bezitten. Ten zesde kon u niet duidelijk omschrijven naar wat de betogingen van 10 maart elk jaar verwijzen (zie gehoorverslag CGVS p.11). U gaf aan driemaal te hebben deelgenomen aan de betogingen voor een "vrij Tibet" op die dag, maar u wist niet precies waarom dit telkens op die dag gebeurde. U verwees enkel vaag naar de Chinezen die op die dag Tibet innamen. Ten zevende kende u geen enkel klooster in Tibet, hetgeen niet geloofwaardig is voor een Tibetaan (zie gehoorverslag CGVS p.12). De kloosters in Tibet zijn zeer belangrijk in het dagelijkse leven van de Tibetanen en in India en Nepal zijn er vele kloosters (binnen de Tibetaanse gemeenschap in ballingschap) die verbonden zijn met de kloosters in Tibet. Ten achtste verklaarde u dat de Dalai Lama minstens af en toe in het Potala paleis woont (zie gehoorverslag CGVS p.12 en 13). Deze verklaring is helemaal verkeerd. Het Potala paleis is in Lhasa (in de Volksrepubliek China), zoals u zelf aangaf, en de Dalai Lama leeft in ballingschap in India. Ten negende had u helemaal geen kennis over de soort vluchtelingenkaarten die de Tibetaanse vluchtelingen in Nepal al dan niet kunnen bezitten (zie gehoorverslag CGVS p.15 en 16), hetgeen ten slotte doet vermoeden, samen met de vaststelling dat u geen inhoudelijke kennis hebt van de huidige Tibetaanse problematiek die aan bod komt bij de betogingen in Nepal op 10 maart, dat u zelfs geen Tibetaanse vluchteling bent uit Nepal. Uw beperkte kennis van de Tibetaanse taal doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Vooreerst kan deze taal geleerd worden buiten de Volksrepubliek China en bovendien was uw kennis van deze taal zeer beperkt, hetgeen bevreemdend is indien u werkelijk tot in 1999 in een kamp voor Tibetaanse vluchtelingen woonde en nadien in de wijk Boudha in

Kathmandu. Ten slotte stelde u dat u uit China wel een geboorteakte had (zie gehoorverslag CGVS p.10), ter grootte van een A-4 formaat. Maar volgens u was deze opgesteld in de Tibetaanse taal, zodat het geenszins om een officieel document van de Chinese overheid gaat. Hoe dan ook, u legde dit document niet voor.

Zoals hierboven aangegeven is het niet geloofwaardig dat u op actieve wijze deelnam aan de betogingen voor een "vrij Tibet". U legde daarvan ook geen enkel document ter staving voor. Aldus vervalt ook uw beweerde vrees voor problemen in geval van terugkeer naar Nepal met de politie wegens vroegere deelname aan die betogingen.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat u verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande uw asielrelaas, waardoor ook de geloofwaardigheid daarvan wordt ondermijnd. Zo verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het bijzijn van een tolk die de Nepalese taal machtig was en door u ondertekend nadat het u in het Nepalees werd voorgelezen, dat u samen met uw ouders naar Nepal ging. Nadat u door Maoïsten ontvoerd en verkracht zou zijn en een zwanger bleek, zou u door uw ouders zijn verstoten (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op 7 september 2010, p.2). Op het CGVS verklaarde u echter dat u alleen met uw oom naar Nepal vluchtte en in Nepal enkel met uw oom samenwoonde in het kamp voor Tibetaanse vluchtelingen (zie gehoorverslag CGVS p.4 en 16). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, ontkende u deze vaststelling en verklaarde in de vragenlijst van het CGVS enkel te hebben gezegd dat u met uw oom naar Nepal ging (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring. Bovendien verklaarde u in die vragenlijst ook dat u in Boudha zou hebben gewerkt in een tapijtenweverij, terwijl u dat ontkende op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.16). Op het CGVS verklaarde u ook eerst geen broers of zussen te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.6). Later gaf u echter aan dat u een broer had (zie gehoorverslag CGVS p.14). Dan blijkt ook plots dat uw ouders in Nepal zijn, al wist u niet sinds wanneer ze daar zouden zijn en zag u ze pas in Boudha, niet in het kamp voor Tibetaanse vluchtelingen in Solu Khumbo, hetgeen u nochtans verklaarde in de vragenlijst van het CGVS. Al deze tegenstrijdige verklaringen, in samenhang met de ongeloofwaardigheid van uw beweerde afkomst, ondermijnden volledig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De medische documenten die u voorlegde doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In de medische attesten wordt gewag gemaakt van problemen die u kende omwille van een verkrachting en verlies van kind na enkele maanden zwangerschap. Hoewel het CGVS deze vaststellingen niet in twijfel trekt, blijkt uit uw verklaringen dat de door u aangebrachte context niet geloofwaardig is. Daardoor is het CGVS niet in staat om een duidelijk beeld te krijgen van uw echte problemen. U beweerde dat een postpakket met bepaalde belangrijke documenten zou verloren gegaan zijn (zie gehoorverslag CGVS p.8). Daarbij zou een geboorteakte uit Dingri zijn die in het Tibetaans is opgesteld, hetgeen, zoals hierboven al aangegeven, weinig geloofwaardig is. Het is verder weinig waarschijnlijk dat andere documenten in het pakket zouden zitten die van dien aard zijn dat ze afbreuk zouden kunnen doen aan de bevindingen van het CGVS zoals die hierboven zijn uiteengezet.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel in combinatie met een schending van artikel 51/4 vreemdelingenwet.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

Verzoekster gaat er bovendien verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Zij werd overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet ervan in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen (bijlage 26). De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Voormelde wetsbepaling regelt immers enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Artikel 51/4 is niet geschonden omdat het interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS, 3 september 2008, nr. 185.993). Daargelaten de taal die de tolk en de ambtenaar van het CGVS hebben gehanteerd, blijkt dat verzoekster haar verklaringen kon afleggen en dat haar advocaat niet gehinderd werd om het interview in het Engels te volgen, desnoods tussen te komen of te corrigeren. Verzoekster noch haar raadsman, die haar bijstond tijdens het gehoor, hebben tijdens het gehoor enig gewag gemaakt van vertaalproblemen bij de vertaling van het Engels naar het Nederlands door de interviewer. Ook het verzoekschrift geeft niet aan dat de feiten zoals weergegeven in het verhoorverslag, inaccuraat zijn. Verzoeksters opmerking is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd.

2.5. Daarenboven dient er op gewezen te worden dat verzoekster zelf aan de basis ligt van de *“problemen die zich hebben voorgedaan wat betreft het tolken in de Tibetaanse taal waardoor een Nepalese tolk diende te worden gevraagd”*. Immers aangezien verzoekster voorhoudt van Tibetaanse origine te zijn, is te verwachten dat ze het Tibetaans vlot hanteert. Verzoekster heeft inderdaad deze indruk gewekt door initieel een Tibetaanse tolk te vragen en niet enkel te beweren dat het Tibetaans haar moedertaal was maar ook enkel het Tibetaans te spreken (bijlage 26) (zie inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken als asielaanvrager op 3 augustus 2010).

Bij brief van 3 september 2010 vraagt verzoekster om haar interview bij Dienst Vreemdelingenzaken op 7 september 2010 in het Nepalees te mogen afleggen. Er wordt daarop voor vertaling uit het Nepalees voorzien en ook bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt het Nepalees gehanteerd. In deze vragenlijst wijzigt verzoekster opnieuw haar taalkeuze en geeft het Tibetaans aan als moedertaal. Er kan dan ook bezwaarlijk verweten worden dat de asielinstanties onzorgvuldig zijn geweest inzake de taal van het gehoor wanneer telkens op de vraag van verzoekster wordt ingegaan.

Aldus is, naar de wens van verzoekster, op het CGVS-verhoor een tolk Tibetaans voorzien en werd aan verzoekster bij aanvang van het CGVS-verhoor uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (gehoorverslag CGVS p. 1-2). Verzoekster geeft initieel aan dat ze de tolk Tibetaans goed verstond (*"verstaat u de tolk goed? Jawel"*). Er kon echter snel worden vastgesteld dat verzoekster het Tibetaans niet machtig was (CGVS-verhoor p. 3) en met toestemming van verzoekster werd het gehoor verder gezet met een tolk Nepalees. Verzoekster kreeg de gelegenheid om bijkomende opmerkingen te maken naar aanleiding van het verhoor, maar heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de Nepalese tolk en haarzelf. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet in staat is in het Tibetaans te converseren. Haar bewering het Tibetaans als moedertaal te hebben is aldus gelogen, zeker haar aanvankelijke bewering dat ze enkel het Tibetaans spreekt (zie stukken 13 en 14 administratief dossier). Dit tast haar geloofwaardigheid fundamenteel aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster onbekend is met Tibet. Verzoekster kan Tibet noch geografisch, noch cultureel, noch religieus toelichten. Evenmin is verzoekster bekend met de politieke eis van de Tibetanen, terwijl ze beweert actief te hebben deelgenomen aan manifestaties en voorts legt ze foutieve verklaringen af die strijdig zijn met objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, die verzoekster niet betwist (verblijfplaats van de Dalai Lama in het Potala, geboorteakte in het Tibetaans) ofwel intern strijdig zijn (wel of geen ouders). Er zijn dan ook geen elementen in het administratief dossier, noch in verzoekster verklaringen, noch in het verzoekschrift die er enigszins op wijzen dat verzoekster de dochter is van Tibetaanse bannelingen in Nepal. Integendeel, verzoeksters verklaringen wijzen er op dat ze geen elementaire belangstelling heeft gehad voor de situatie van de Tibetaanse vluchtelingen in Nepal.

3.2. Verzoekster beweert ten slotte dat het CGVS bepaalde delen van het asielverhaal weigerde te aanhoren, met name inzake de verkrachting en de resulterende zwangerschap en miskraam terwijl ze een aanmeldingsfiche van een opvangcentrum en een doktersbriefje voorlegde waarin van deze gegevens melding wordt gemaakt.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling rust en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

De stelling dat de interviewer geweigerd heeft nota te nemen van verzoeksters relaas inzake de verkrachting is bovendien in strijd met hetgeen geacteerd werd in het gehoorverslag van het CGVS (p. 17). Hierin vraagt de interviewer, nadat verzoeksters advocaat melding maakt van de medische documenten, rechtstreeks aan verzoekster *"Wilt u graag dingen vertellen die staan vermeld in de medische documenten, ze gaan over een specifiek probleem dat u vandaag zelf niet aanhaalde, maar als u dat wil, mag u daar iets over zeggen?"*, waarop verzoekster antwoordt *"Ik spreek daar liever niet over dat is verkrachtingszaak."* De advocaat verklaart zich hiermee akkoord en geen andere opmerkingen te hebben. Het is verzoekster zelf die aangeeft geen gebruik te willen maken van de mogelijkheid de medische documenten verder toe te lichten. Uit verzoekster verklaring *"dat zij niet wist wat zij hieromtrent diende te zeggen"* kan bezwaarlijk worden afgeleid dat de interviewer zou geweigerd hebben verder in te gaan op deze gebeurtenissen. Voorts toont verzoekster de relevantie voor haar asielrelaas niet aan van deze weliswaar zware feiten. Immers, verzoekster verbindt haar ontvoering en verkrachting aan haar hoedanigheid van Tibetaanse banneling terwijl dit profiel geheel ongeloofwaardig is. Dat *"deze feiten voor verzoekster een trauma inhouden"* en dat de CGVS *"haar voldoende tijd"* had

moeten geven *“teneinde haar verhaal te brengen”* doet niets af aan deze vaststelling. Overigens kan slechts vastgesteld worden dat de interviewer redelijk is geweest door niet tegen de uitdrukkelijke wil van verzoekster in te gaan en door niet te blijven doorvragen op een punt dat uitsluitend tot de privésfeer behoort van verzoekster. Dit klemt te meer nu de verkrachting en miskraam plaatsvonden in 1999 terwijl verzoekster pas in 2011, twaalf jaar later, het land ontvluchtte. Deze gebeurtenissen gaven aldus geen aanleiding tot het ontvluchten van Nepal. Ten slotte is een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.3. Verzoekster vordert de vernietiging van de bestreden beslissing en vraagt *“verweerder te verplichten een herverhoor van verzoekster te organiseren en haar te verplichten dit verhoor in zorgvuldige omstandigheden (hetzij met een tolk Nepalees-Engels, hetzij met een tolk Engels-Nederlands) te laten plaatsvinden en de niet-bevraagde feiten te onderzoeken.”*

In de veronderstelling dat hiermee beoogd wordt het verhoor opnieuw te doen plaatsvinden met een tolk Nepalees-Nederlands of twee tolken Nepalees-Engels en Engels-Nederlands, stelt de Raad vast dat verzoekster nergens toelicht over welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn, dan wel op welke wijze de niet-bevraagde elementen een wezenlijk verschil in haar asielrelaas zouden hebben doen uitmaken. Haar opmerkingen in het verzoekschrift zijn verder niet op concrete wijze gemotiveerd. Derhalve ziet de Raad het nut niet in van de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster beroept zich niet op de subsidiaire bescherming. Hoe dan ook kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekster beweerde Tibetaanse origine en afkomst uit de volksrepubliek China en maakt verzoekster haar beweerde Chinese nationaliteit niet aannemelijk. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert voor de toekenning van de subsidiaire bescherming geen andere elementen aan als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK